

תת"ע 10704/05/13 - מדינת ישראל נגד עקל מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10704-05-13 מדינת ישראל נ' עקל מוחמד
תיק חיצוני: 23200642215

כבוד השופט דן סעדון	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
עקל מוחמד	נגד
	נאשמים

החלטה

לפני בקשה שהוכתרה על ידי הנאשם כבקשה לחישוב ריצוי הפסילה שהוטלה עליו בתיק זה כך שזו תהא חופפת פסילה או פסילות אחרות שהוטלו עליו בתיקים אחרים.

1. ביום 2.7.13 נשפט הנאשם בהיעדרו בתיק זה ונגזר עליו, בין היתר, עונש של 6 חודשי פסילה.

2. הנאשם לא ביקש לבטל את פסק הדין ולא הגיש ערעור. בעקבות זאת הפך פסק הדין לחלוט. פסק הדין קבע תקופת פסילה של 6 חודשים. הוא לא ציין אם הפסילה תרוצה במצטבר או בחופף לעונש פסילה אחר.

4. בעקבות פסק הדין שיגר הנאשם סדרת בקשות הנחזות להיות בקשות לחישוב פסילה. בהתאם נענה הנאשם כי בעקבות בש"פ 9075/12 **גאבר נ' מדינת ישראל** נתונה סמכות חישוב הפסילה לרשות הרישוי.

5. בבקשה זו עותר הנאשם לחשב את הפסילה שהוטלה בתיק זה כך שזו תוטל בחפיפה לעונשי פסילה אחרים שהוטלו עליו בתיקים אחרים על מנת לצאת לדרך חדשה. הנאשם טוען כי פנה לרשות הרישוי אך שם נאמר לו כי רק בית המשפט מוסמך לדון בבקשתו.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות ללא צורך בתגובה. כפי שנרמז מבקשת הנאשם, בקשה זו אינה אך בקשה לחישוב פסילה אלא בקשה לשנות שינוי מהותי בגזר הדין, שהפך לימים לחלוט, כך שיקבע כי הפסילה

בגזר הדין תהא חופפת לפסילות אחרות שהוטלו על הנאשם.

7. סעיף 42 (ב) לפקודת התעבורה קובע כי ברירת המחדל הוא הצטברות הפסילות המוטלות על הנאשם, אלא אם קבע בית המשפט אחרת. בענייננו לא קבע בית המשפט דבר לעניין הצטברות או חפיפת הפסילה כך שחלה ברירת המחדל ולפיה הפסילה מצטברת לכל פסילה אחרת. מכיוון שהנאשם לא ביקש לבטל את פסק הדין או לערער עליו הפך פסק הדין (וגזר הדין בכלל זה) לחלוט. עקרון סופיות הדיון מורה כי במקרה כזה, גם אם נפלה טעות בפסק הדין, ובענייננו לא נטען לקיומה של טעות, לא ניתן לשנות או להוסיף דבר לפסק הדין, במקרה זה בעניין הוראה בדבר חפיפת עונשים.

8. בהיעדר יכולת טכנית או מהותית להיזקק לאמור בבקשה כפי שציינתי, אין מנוס אלא לדחותה.

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.